

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra MESSIAS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680121864784/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— Heller ikke hentydet. Han har ikke tænkt paa dig. Han har ganske andre Ting at tænke paa.

— Nu ser du for Resten god ud, Georg! Sig mig saa, hvad det er! Ellers kommer jeg over til dig.

— Aa det er egentlig ikke noget!

— Jo — jeg kan høre det paa din Stemme.

— Ikke andet end, at vi har sagt hinanden Farvel.

Anna rettede sig.

— Han understøtter mig ikke mere.

— Og det siger du først nu!

Hun rejste sig op og klemte sig uden om Bordet for at komme over til ham. Han blev siddende i Stolen og lod hende tage hans Hoved mellem begge sine Hænder.

— Du kan tro, det er alligevel for min Skyld! hviskede Anna.

— Nej — jeg har selv bedt ham være fri.

— Georg! — nu bliver jeg!

Jansen sad lidt og saa op paa hende. Saa rejste han sig. Han havde Armen om hendes Liv.

— Nej — nu skal du gaa. Nu be'r jeg dig!

Anna gik hen til Stolen ved Vinduet og begyndte langsomt at tage Kaaben paa. Saa kom hun hen imod ham.

— Nu skal vi aldrig mere læse Fransk, vel! sagde hun og knappede de sidste Par Knapper.

— Hvorfor ikke, du?

— Nu har vi nok at tale om!

Jansen saa lidt paa hende. Saa smilede han.

Og saa tog han sin Hat og Frakke og lukkede Døren op til Gangen og slukkede Lampen.

*

*

* *